

ภาษีที่ SMEs ควรรู้

การจะประกอบธุรกิจ เรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่คุณจะมองข้ามไม่ได้เลยก็คือ เรื่อง ภาษี ไม่ว่าคุณจะทำธุรกิจอะไรก็ตามที เพราะการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนอยู่แล้ว แต่สำหรับผู้ประกอบการต่าง ๆ ก็จะมีรูปแบบการเสียภาษีที่แตกต่างกันออกไปจากบุคคลธรรมดา ผู้ที่คิดจะประกอบธุรกิจทุกคนจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องภาษีที่ต้องชำระให้ชัด โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs เพราะมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่คิดว่าเป็นธุรกิจขนาดเล็กอาจจะไม่ต้องเสียภาษี แต่ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น การประกอบธุรกิจในรูปแบบ SMEs สามารถทำได้ทั้งแบบบุคคลธรรมดาและในรูปแบบบริษัท เรื่องทางภาษีจึงมีความแตกต่างกันอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบบุคคลธรรมดาหรือบริษัทล้วนแต่เป็นหน่วยภาษีที่ต้องเสียภาษีให้กับรัฐทั้งสิ้น บทความนี้เราจึงจะพาคุณมารู้จักภาษีของผู้ประกอบการ SMEs กัน

ภาษีเงินได้

» ผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคล

ในส่วนนี้หมายถึง ผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่ใช่นิติบุคคล ประกอบกิจการให้บริการผลิต ค้าปลีก หรือค้าส่ง และได้รับเงินจากการประกอบธุรกิจเงินที่ได้รับมานั้นจัดว่าเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจะต้องนำเงินที่ได้มานี้มาคำนวณเพื่อจะหักภาษีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้ที่ใช้ในเกณฑ์ประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 ซึ่งสามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามอัตราที่กฎหมายกำหนด หรือจะขอหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร อีกทั้งสามารถหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ ที่มี ได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 47 ได้อีกด้วย นอกจากการคำนวณภาษีเงินได้ ตามที่

กล่าวข้างต้นแล้ว SMEs ที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและจะต้องเสียภาษีเงินได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมินทั้งสิ้นที่หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน ทั้งนี้ ตามมาตรา 48(2) โดยไม่คำนึงว่าในการประกอบกิจการในปีภาษีนั้น ๆ จะมีผลกำไรหรือขาดทุนอย่างไร ถ้าสรุปให้เข้าใจง่ายที่สุดเลยก็คือ ผู้ประกอบการ SMEs ประเภทนี้จะเสียภาษีเงินได้แบบบุคคลธรรมดานั่นเอง

» ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นนิติบุคคล

ในส่วนนี้หมายถึง ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบเป็นบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ผู้ประกอบการประเภทนี้จะเสีย ภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีที่กรมสรรพากรเป็นผู้จัดเก็บเพื่อนำส่งรายได้ให้แก่อำนาจ โดยจัดเก็บอัตราสูงสุดไม่เกินร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ

ในส่วนของภาษีเงินได้นี้ สำหรับผู้ประกอบการ SMEs ทั้งแบบบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล จะต้องยื่นภาษี 2 ครั้ง/ปี แบบบุคคลธรรมดาภาษีครึ่งปีจะใช้ ภ.จ.ด. 94 และภาษีเงินได้ประจำปีจะใช้ ภ.จ.ด.90 ส่วนที่เป็นนิติบุคคล ภาษีเงินได้ครึ่งปีจะใช้ ภ.จ.ด. 51 และภาษีเงินได้ประจำปีจะใช้ ภ.จ.ด.50

» ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ภาษีชนิดนี้ชื่อบอกตรงตัว คือ หัก ณ ที่จ่าย หมายความว่าถ้ามีการจ่ายเงินเกิดขึ้น ผู้จ่ายเงินตามที่ตกลงกันไว้ก็ต้องหักเงินจำนวนหนึ่งไว้เพื่อนำส่งภาษีให้รัฐแทนผู้รับเงิน อย่างเช่น ถ้าคุณเป็นเจ้าของกิจการ และคุณจ้างพนักงาน คุณต้องจ่ายเงินเดือนให้กับพนักงาน แต่ก่อนที่คุณจะจ่ายเงินให้พนักงานคุณต้องมีการคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายของพนักงานไว้ด้วย และเงินภาษีที่คุณหักออกมาจากเงินเดือนพนักงาน คุณจะต้องไปนำส่งสรรพากรด้วย อย่างนี้เป็นต้น ภาษีลักษณะนี้จะซับซ้อนตรงที่ว่าเป็นการทยอยจ่าย ซึ่งช่วยลดภาระภาษีของผู้มีเงินได้ตอนปลายปี เพราะเป็นการทยอยๆเสีย ภาษีทีละนิดๆในแต่ละครั้งรับเงิน ดีกว่าที่จะมาเจอต้องเสียภาษีทีเดียวเป็นเงินก้อนใหญ่ ส่วนในเรื่องอัตราภาษีที่ต้องหักนั้น แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับคุณจ่ายให้ใคร และจ่ายค่าอะไร แต่เอาเป็นว่าง่าย ๆ เมื่อคุณต้องจ่ายเงินจะเป็นค่าจ้างหรืออะไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ตาม คุณต้องหัก ภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งสรรพากรด้วย และในทางตรงกันข้าม ถ้าคุณเป็นฝ่ายได้รับเงิน คุณจะไม่ได้รับเงินเต็มจากลูกค้าของคุณ เพราะลูกค้าคุณก็ต้องหักเงินภาษีแล้วนำส่งให้สรรพากร

เช่นเดียวกัน เงินส่วนที่คุณหักไป หรือลูกค้าหักคุณ จะมีเอกสารหลักฐานเป็นกระดาษที่เรียกว่าเอกสารรับรองหัก ณ ที่จ่ายแสดงให้รัฐว่ามีการหักเงินภาษีกันแล้ว ซึ่งผู้ถูกหัก ณ ที่จ่ายสามารถนำเอกสารนี้ไปขอคืนภาษีจากรัฐตอนสิ้นปี หรือไปลดภาระภาษีได้ ภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่ผู้ประกอบการต้องนำส่งนั้น แบ่งเป็นหลายประเภท ถ้าคุณจ่ายเงินให้กับบุคคลธรรมดา ภาษีที่คุณต้องหักและนำส่งให้รัฐอาจจะยื่นพร้อมแบบฟอร์ม ภ.จ.ด. 1, ภ.จ.ด.2, ภ.จ.ด.3 ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าคุณจ่ายเงินค่าอะไร หรือถ้าเป็นกรณีที่จ่ายเงินให้นิติบุคคลภาษีที่คุณต้องหัก และนำส่งให้รัฐอาจจะเป็น ภ.จ.ด.53, ภ.จ.ด.54 ก็ได้ อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าคุณจ่ายเป็นค่าอะไรเช่นกัน

“ตาม ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบ
บุคคลธรรมดา หรือบริษัท
ก็ล้วนแต่มีหน้าที่ต้องเสีย
ภาษีให้กับรัฐทั้งสิ้น”

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

» ภาษีมูลค่าเพิ่ม

เป็นภาษีที่เราจ่ายอยู่ทุกวันเป็นภาษีที่รู้จักกันในนาม VAT ภาษีชนิดนี้ก็คือภาษีที่เก็บเพิ่มจากราคาสินค้าหรือบริการที่คิดกับลูกค้า ซึ่งภาษีชนิดนี้ผู้ประกอบการสามารถจะทะเบียนเข้าไปอยู่ในระบบได้ ซึ่งถ้าคุณจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม สินค้าและบริการของคุณก็จะจัดอยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และคุณมีหน้าที่ที่จะต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มไปในราคาสินค้าหรือบริการของคุณด้วย โดยภาษีมูลค่าเพิ่มจากราคาขายนี้เราจะรู้จักกันในนามภาษีขาย ซึ่งปัจจุบันเรายกให้อยู่ในอัตรา 7% และหากคุณไปซื้อสินค้าหรือบริการที่ผู้ขายมีการคิดภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จ่ายไปในราคาซื้อนั้นก็เรียกว่าภาษีซื้อ ผู้ที่จัดว่าอยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มต้องนำส่งภาษีนี้ให้กับสรรพากรภายในเวลาที่กำหนด โดยวิธีคำนวณเงินภาษีจะ

คำนวณจากยอดขายภาษีขาย หักออกด้วยยอดขายภาษีซื้อ เมื่อคำนวณออกมาแล้วถ้าภาษีขายมีจำนวนยอดมากกว่าภาษีซื้อ คุณก็ต้องจ่ายให้สรรพากรในส่วนที่ยังขาดอยู่ แต่ถ้าคุณมีภาษีซื้อ มากกว่า ภาษีขาย คุณก็สามารถขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มนี้จากสรรพากรได้ หรือเก็บไว้ชดเชยหรือหักกลบในเดือนถัดไปก็ได้ สำหรับการยื่นภาษีซื้อ มี 2 แบบฟอร์ม สำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทยก็คือ ภ.พ.30 และ ภ.พ.36 สำหรับการซื้อขายกับผู้ประกอบการในต่างประเทศ

» ภาษีบำรุงท้องที่

สำหรับผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของที่ดิน คืออาจจะมียี่สิบเป็นของตนเองและเริ่มประกอบธุรกิจเล็ก ๆ คุณจะต้องรู้จักภาษีชนิดนี้ไว้ด้วย ภาษีชนิดนี้คือภาษีที่เก็บจากเจ้าของที่ดิน ไม่ว่าจะเป็นทั้งแบบบุคคลธรรมดาหรือแบบนิติบุคคลก็ตามซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ไม่อยู่ภายใต้การยกเว้นภาษี เช่น ที่รกร้าง

ร้าง อาคารพาณิชย์ ถ้าผู้ประกอบการรายได้เข้าข่ายนี้จัดว่าเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งจะต้องนำเงินมาชำระค่าภาษีในเดือนเมษายนของทุกปี

ภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง

สำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่ทำธุรกิจหอพักหรือพาร์กเบ็นท์ให้เช่า เมื่อคุณมีรายได้จากการเปิดเช่า คุณจะต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินจำนวน 12.5% ต่อปีของค่ารายปี เช่น ถ้าให้เช่าเดือนละ 3,000 บาท ค่ารายปีคือ $3,000 \times 12 = 36,000$ บาท จะเสียภาษี $12.5\% = 4,500$ บาท นั่นเอง ซึ่งคุณสามารถไปชำระภาษีส่วนนี้ได้ที่สำนักงานเขต หรืออำเภอที่ตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

» ภาษีป้าย

ไม่ว่าจะเป็นป้ายติดหน้าร้าน หรือเป็นป้ายโฆษณาหน้าคุณจะต้องติดหรือแขวนคุณจะต้องเสียภาษีตรงส่วนนี้ด้วย ซึ่งคุณต้องตรวจสอบก่อนว่าการติดป้ายลักษณะไหนบ้างที่ต้องเสียลักษณะไหนได้รับการยกเว้น ซึ่งภาษีป้ายนี้จะคิดตามขนาดของป้าย สำหรับป้ายที่ไม่ได้รับการยกเว้นจะเริ่มต้นที่ 200 บาท ภาษีป้ายจะต้องยื่นที่สำนักงานเขต หรืออำเภอที่ตั้งอยู่ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

ทั้งหมดนี้คือเรื่องของภาษีที่ผู้ประกอบการ SMEs ควรจะรู้ไว้ เพราะเมื่อคุณคิดที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจการทำทุกอย่างให้ถูกต้องเป็นความสำคัญแรก ๆ เลยที่คุณไม่ควรมองข้าม เพราะถ้าคุณถูกจับได้ว่าทำผิดกฎหมาย ที่ทำมาทั้งหมดจะดีไม่คุ้มเสียแน่นอน